

А пък въ ёдина дрѓи се мами, РТ
и всегда напротиво си правите.

Чи какъ да не плача азъ чада мили,
кога добринка не сте ми твили.

Но вънаги се противлене,
най послѣ и крайно оукорене.

Щ! азъ сиромашка горка и бѣдна!
заради оучене многъ самъ жедна!

Чи не ми стига отъ простиете бѣда,
съ кой то не могъ да се погоди.

Но и оученни те много ме вредатъ,
макаръ онъ и въ книга та да гледатъ.

Понеже согласие не се имали,
зато като риза са ме раздрали.

Каквото азъ вѣчъ да стбра и да правя,
и на кого жално да се ская.

Кога самъ вѣра не ми фашате,
(гдѣтъ) отъ простота всегда бѣди пашате.

Азъ самъ станаля вѣчъ като безъмна,
и не знамъ каквъ да ви кажа дума.